

- 26) Cancellie-Placat af 27de November (allerhøiest Resolution af 10de November) s. N., angaaende det Gebyr, der bliver at erlægge til Notarius publicus for Anmeldelser af Søprotester m. m.; dog at den Betsaling, som, naar Attest begjeres angaaende Anmeldelsen af en Søprotest, bliver at erlægge foruden de i Placaten nævnte 54 Sk. bestemmes til 80 Sk., at 20 pCt. Afgift bortfalder, og at Notarius, naar en virkelig Protest begjeres, derfor bør nyde Betaling efter Sportelreglementet af 30te Marts 1836 § 54.
- 27) Cancellie-Placat af 30te December (allerhøiest Resolution af 8de November) 1845, angaaende Ophævelsen af den ved Rescript af 10de April 1745 paabudne Afkortning af 5 Procent i visse Embedsgager.

Notiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efter de hidtil gjældende Regler om Formen for Udvidelse til Færøerne af de for Danmark udfomne almindelige Anordninger, der efter forudgaaet Brevverling med vedkommende Autoriteter kunde anses anvendelige for bemeldte Der, er en saadan Udvidelse for de Anordningers Vedkommende, der ikkun ere blevne ansete anvendelige med Modificationer, skeet ved et allerhøiest Rescript til Amtmanden over Færøerne, hvorimod de Anordninger, som man har fundet at burde bringe til Anvendelse paa Derne uden nogen Modification, i Genhold til den det forrige danske Cancellie ved allerhøiest Resolution af 6te Juni 1821 dertil meddelte Bemyndigelse, ere blevne udvidede ved en Skrivelse til Amtmanden fra bemeldte Collegium.

Disse Regler kunne, efterat Grundloven er givet og Færøerne have faaet deres Repræsentation paa Rigsdagen, neppe længer gaae til Anvendelse, og det er derfor kommet under Overveelse, under hvilken Form de ældre almindelige Anordninger nu rettest bør udvides til Færøerne.

Efter at have herom indhentet Betænkning fra Generalprocureuren for Danmark, antager

man, at de Anordninger, som blot angaa administrative Forhold, eller saadanne Regleringsaenliggender, der ogsaa for Danmarks Vedkommende kunne ordnes ad Regeringsveien, ville uden Rigsdagens Mellemkomst kunne udvides til Færøerne, men at derimod de af de ældre Anordninger, der indeholde egentlige Lovgivningsforrifter, ikke bør bringes til Anvendelse paa Færøerne, uden ved en formelig Lov, hvortil Udcast paa sædvanlig Maade vil være at forelægge Rigsdagen.

I Genhold hertil er nærværende Lovudkast angaaende Udvidelse til Færøerne af nogle i Aarene 1839—1845, begge inclusive, for Kongeriget udgivne almindelige Anordninger udarbejdet.

Af de i Aarene 1839—42 udfomne Anordninger ere, ved et allerhøiest Rescript af 11te November 1846 til den daværende Amtmand over Færøerne, 3de, nemlig Forordning af 11te September 1839 om Behandlingen af en bortbleven Persons Formue, Placat af 27de November s. N., indeholdende en nærmere Bestemmelse af D. L. 5—3—18 (N. L. 5—3—33) og Placat af 18de Januar 1788, samt Placat af 23de Mai 1840 om Modificationer i Forordning af 12te Juni 1816 om Straf af Fængsel paa Vand og Brød, med nogle Modificationer blevne udvidede til Færøerne. Derimod findes ikke de i fornævnte Tidrum for Danmark udfomne Love, der ere blevne antagne at kunne uden nogen Modification gjøres gjældende paa Derne, at være i sin Tid blevne udvidede dertil, uagtet den hele i denne Henseende fornødne Brevverling var ført til Ende.

Angaaende Udvidelse af de i Aarene 1843—1846 for Kongeriget udfomne Anordninger, deels med og deels uden Modification, har ogsaa været brevverlet med de færøese Embedsmænd og nogle af de herværende Ministerier, men Sagen har derefter været stillet i Beroe, indtil Færøerne kunde erholde Repræsentation paa Rigsdagen.

Det følger iøvrigt af det Foranførte, at Anordningerne for Aarene 1839—42 ere i nærværende Lovudkast optagne uden nogen Modification. Derimod ere ved enkelte af de i Aarene 1843—46 udgivne Anordninger af ved-